

**KATOLICKI UNIWERSYTET LUBELSKI JANA PAWŁA II**  
**WYDZIAŁ TEOLOGII**  
**INSTYTUT MUZYKOLOGII**

**Karol Rzepecki**

Nr albumu: 119499

**Józef Wieniawski (1837-1912) – epoka, człowiek i dzieło.**  
**Studium historyczno-muzykologiczne**

**Aneks**

Lublin 2019

## Spis treści

<b>Katalog twórczości Józefa Wieniawskiego .....</b>	<b>2</b>
Dzieła opusowane .....	4
Utwory bez opusu .....	47
Utwory odnalezione .....	47
Transkrypcje utworów innych kompozytorów w opracowaniu Józefa Wieniawskiego .....	48
Utwory wspólne z Henrykiem Wieniawskim .....	49
<b>Spis korespondencji .....</b>	<b>51</b>
<b>Edycje źródłowe .....</b>	<b>59</b>
<i>Etude op. 25 no. 11 .....</i>	<i>59</i>
<i>Romance a Mazurka .....</i>	<i>65</i>
<i>Canon a 3 voise .....</i>	<i>66</i>
<i>Trio de la Polonaise de Moniuszko.....</i>	<i>67</i>

## KATALOG TWÓRCZOŚCI JÓZEFA WIENIAWSKIEGO

Sporządzenie katalogu twórczości muzycznej Józefa Wieniawskiego nie należy do łatwych wyzwań. Dotychczasowe opracowania są niekompletne, a przy tym wiele z nich podaje błędne informacje. Istotnym uzupełnieniem są rękopisy oraz inne materiały powstałe za jego życia – druki muzyczne, korespondencje i źródła prasowe.

Niniejszy katalog zawiera kompozycje w porządku chronologicznym. Wyjątek stanowią utwory skomponowane wspólnie z bratem Józefa Wieniawskiego, Henrykiem. Inwentarz dzieł obejmuje następujące kwestie: opus, tytuł, obsada, struktura, dedykacja, czas powstania, rękopis, pierwodruk, inne wydania, uwagi, autor, nagrania. Dodatkowo wyodrębniono w nim działy: utwory nieopusowane i kompozycje dotychczas nieznanne, odnalezione przez autora katalogu.

Legenda:

Opus – prawie wszystkie utwory Wieniawskiego posiadają numer opusowy.

Autor – pojawia się w przypadku autora, którego utwór został opracowany przez Wieniawskiego.

Tytuł – tytuł utworu każdorazowo podano w brzmieniu oryginalnym, w języku polskim, niemieckim lub francuskim. W nawiasach kwadratowych podano uwagi dotyczące tonacji i liczby taktów. W przypadku kompozycji kilkuczęściowych informacje zostały zamieszczone w punkcie „struktura”.

Obsada – zawiera informacje dotyczące składu wykonawczego. W przypadku dzieł symfonicznych obsada została podana w języku oryginalnym (francuskim).

Struktura – dotyczy wyłącznie utworów składających się z kilku części.

Dedykacja – przeważająca część kompozycji Józefa Wieniawskiego posiada dedykacje. Zostały one podane w oryginalnym brzmieniu (kursywą).

Czas powstania – w kilku utworach został on określony bardzo precyzyjnie, poprzez podaną datę na rękopisie. Niekiedy jego wskazanie było możliwe dzięki

informacjom zamieszczonym w źródłach współczesnych kompozytorowi, informujących w bezpośredni sposób o jego powstaniu, bądź pierwszych wykonaniach. Nie zawsze możliwe jest ustalenie daty powstania kompozycji.

Rękopis – opisu dokonano w przypadku, gdy jest zachowany. Zostało podane miejsce jego przechowywania wraz z sygnaturą.

Pierwodruk – rubryka zawiera informacje dotyczące pierwszego wydania. Nie dotyczy nut, które nie ukazały się drukiem.

Inne wydania – kompozycje mające więcej niż jedno wydanie.

Uwagi – inne informacje dotyczące utworów oraz wiadomości zamieszczanych w prasie na temat poszczególnych kompozycji.

Nagrania – wiadomości dotyczące nagrań fonograficznych.

## DZIEŁA OPUSOWANE

**Opus:** 1 nr 1

**Tytuł:** *Deux Idylles, Épanchement* [Es-dur; t. 134]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *A Madame la Comtesse Marie de Keyserling*

**Czas powstania:** 1854

**Rękopis:** BKKMB, sygn. Bbc-55837-0128

**Pierwodruk:** Fr. Kistner, Plate 2078, Leipzig 1855

**Uwagi:** Józef Wieniawski w 1872 roku sporządził drugą, dotychczas niewydaną wersję utworu (zob. BKKMB, sygn. Bbc-55837-0129-32)

**Nagranie:** Elżbieta Tyszecka, *Józef Wieniawski Piano Works 3*, AP 0405, Warszawa 2017.

**Opus:** 1 nr 2

**Tytuł:** *Deux Idylles, La Baroque* [A-dur; t. 64]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *A Madame la Comtesse Marie de Keyserling*

**Czas powstania:** 1854

**Pierwodruk:** Fr. Kistner, Plate 2078, Leipzig 1855

**Nagranie:** Elżbieta Tyszecka, *Józef Wieniawski Piano Works 3*, AP 0405, Warszawa 2017.

**Opus:** 3

**Tytuł:** *Valse de Concert* [Des-dur; t. 309]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *À mon maitre et mon ami Mr. A, Marmontel*

**Czas powstania:** ok. 1854 Rękopis: BWTM, sygn. R 3445

**Pierwodruk:** Bote & G. Bock, Berlin 1854

**Inne wydania:** 1. M. Witmark & Sons, New York 1911

2. Schirmer, New York 1913

**Uwagi:** Opinia krytyka: „Walc koncertowy utrzymał poziom i swoim wyjątkowym nastrojem przypominał, bez jakiegokolwiek imitacji Chopina i Rubinsteina. Dopełniał w wielce korzystny sposób ten arcyciekawy program”<sup>1</sup>.

**Nagranie:** 1. Tomasz Kamieniak, *Józef Wieniawski Piano works 1*, AP 0184, Warszawa 2008.

2. Michał Szymanowski, *Piano recital*, ACD 219-2, Warszawa 2015.

**Opus:** 4

**Tytuł:** *Tarantelle* [ e-moll, t. 460]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *A Monsieur F. Liszt*

**Czas powstania:** ok. 1854

**Pierwodruk:** Breikopf und Härtel, N°8724, Leipzig 1854

**Inne wydania:** A. Gutheil, A. G. 108, Moscou 1887

**Nagranie:** Venera Bojkova, Velerina Seferinova, *Józef Wieniawski Piano works 2*, AP 0291, Warszawa 2014.

---

<sup>1</sup> L'AM (1881), nr 40, s. 318.

**Opus:** 6

**Tytuł:** *Fantasie et Variations de Concert pour piano sur des motifs de la Somnanibula*

**Struktura:** 1. *Introduction* [Des-dur; t. 55]

2. *Thème* [Des-dur; t. 42]

3. *Variation I* [Des-dur; t. 34]

4. *Var. II* [Des-dur; t. 93]

5. *Finale* [Des-dur; t. 87]

**Obsada:** fortepian

**Czas powstania:** 1854

**Pierwodruk:** Fr. Kistner, N°2069, Leipzig 1854.

**Opus:** 7

**Tytuł:** *Valse de Salon* [F-dur; t. 244]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** Altesse La Princesse Marie de Hohenzollern-Hechingen

**Czas powstania:** 1852-1854

**Pierwodruk:** Fr. Kistner, F. K. 2113, Leipzig 1855

**Nagranie:** Venera Bojkova, Velerina Seferinova, *Józef Wieniawski Piano works 2*, AP 0291, Warszawa 2014.

**Opus:** 8

**Tytuł:** *Pensée Fugitive pour Piano* [Des-dur; t. 88]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *À Ma Belle-Soeur Madame Chilaïr Wieniawska*

**Pierwodruk:** Ed. Bote & G. Bock, N°3512, Berlin 1856

**Inne wydania:** E. Girod, E. G. 4289, Paris 1860

**Nagranie:** Elżbieta Tyszecka, *Józef Wieniawski Piano Works 3*, AP 0405,  
Warszawa 2017.

**Opus:** 9

**Tytuł:** *Deux Morceaux de Concert pour Piano. Barcarolle-Caprice* [h-moll; t. 298]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *Dédiés Á Son Altesse Royale Monleigneur le Dur Bernard de Sarr-Meiningen*

**Pierwodruk:** Breikopf & Härtel, Leipzig-Bruxelles-Londres- New York 1898, 1902.

**Opus:** 10

**Tytuł:** *Romance- Étude* [a-moll; t. 118]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *A Son Altesse Royale Monleigneur le Dur Bernard de Sarr-Meiningen*

**Pierwodruk:** Breikopf & Härtel, Leipzig 1888.

**Opus:** 11

**Tytuł:** *Polka brillante pour le Piano* [D-dur; t. 201]

**Obsada:** Fortepian

**Dedykacja:** *Composée et dédiée á son ami le Comte Jean Tyszkiewicz*

**Czas powstania:** ok. 1854

**Pierwodruk:** J. A. Offenbach, N°7628, Londres 1855.



**Opus:** 12

**Tytuł:** *Souvenir de Lublin (Romance Variee)*, [b-moll; t. 161]

**Obsada:** fortepian

**Czas powstania:** 1. Lublin, 13 listopada 1855

2. Kielce, 16 maja 1858

**Rękopis:** zaginiony

teczka – *Rękopisy Nut Józefa Wieniawskiego*, ATMHWP

**Pierwodruk:** J.A. Offenbach, 1857/5858

**Inne wydania:** Boleslas Koreywo, B.K. 72, Kiev 1875

**Uwagi:** Rękopis z 1858 roku zawiera dedykację dla Aleksandra Bronikowskiego. Brak różnic w zapisie nutowym w stosunku do pierwodruku.

**Nagranie:** Tomasz Kamieniak, *Józef Wieniawski Piano works 1*, AP 0184, Warszawa 2008.

**Opus:** 13

**Tytuł:** *Polonaise* [C-dur, t. 247]

**Obsada:** fortepian

**Czas powstania:** 1855

**Pierwodruk:** Jean André Offenbach, N°7753, 1856

**Uwagi:** „Józefa Wieniawskiego *Polonaise* op. 13. Trzeba się dobrze rozpatrzeć w tej kompozycji, by w niej upodobanie znaleźć; oprócz Tria nie ma w niej nic takiego, co by zaraz do serca przylegało. Zresztą widać tu staranie i dążność do lepszej muzyki. Efekt całości miły”<sup>2</sup>.

**Nagranie:** Elżbieta Tyszecka, *Józef Wieniawski Piano Works 3*, AP 0405, Warszawa 2017.

---

<sup>2</sup> RM (1857), nr 7, s. 55.

**Opus:** 14

**Tytuł:** *Romances Sans Paroles*

**Obsada:** fortepiano

**Dedykacja:** *À Monsieur Adolphe Henselt*

**Czas powstania:** Utwory pochodzą ze zbioru rękopisów datowanego pomiędzy latami 1863-1872 pod sygnaturą - BKKB, sygn., FC-3-W\_005\_3

**Rękopis:** BKKB, sygn., FC-3-W\_005\_3

**Pierwodruk:** Bote & G. Bock 7681-7701, Berlin 1869

**Inne wydania:** Bote & G. Bock 9287, Berlin 1894

**Uwagi:** Zbiór ośmiu kompozycji powstałych w okresie moskiewskim, będących wynikiem inspiracji twórczością Faliksa Mendelssohna-Bartholdy'ego.

**Opus:** 14 nr 1 [es-moll; t. 41]

**Opus:** 14 nr 2 [Fis-dur; t. 99]

**Tytuł:** *Barecuse*

**Opus:** 14 nr 3 [h-moll; t. 80]

**Rękopis:** BKKB, sygn., FC-3-W\_005\_3, k. 7-8; 13-14

**Opus:** 14 nr 4 [H-dur; t. 102]

**Rękopis:** BKKB, sygn. FC-3-W\_005\_3, k. 9-10

**Opus:** 14 nr 5 [E-dur; t. 70]

**Dedykacja:** *Madamme Cahier*

**Rękopis:** BKKB, sygn. FC-3-W\_005\_3, k. 79-80

**Opus:** 14 nr 6 [As-dur; t. 108]

**Tytuł:** *Chanson de Mai*

**Rękopis:** BKKB, sygn., FC-3-W\_005\_3, k. 71-73

**Opus:** 14 nr 7 [a-moll/A-dur; t. 117]

**Opus:** 14 nr 8 [G-dur; t. 54]

**Opus:** 15

**Tytuł:** *Rondeau pour Piano* [B-dur; t. 344]

**Obsada:** fortepian

**Czas powstania:** 2 kwietnia 1856

**Dedykacja:** *Au Prince Basile Wassiltchikoff*<sup>3</sup>

**Rękopis:** BKKB, sygn. FC-3-W\_348

**Pierwodruk:** Gebethner & Wolff, G. 5358 W., Warszawa 1913

**Nagranie:** Elżbieta Tyszecka, *Józef Wieniawski Piano Works 3*, AP 0405,  
Warszawa 2017.

---

<sup>3</sup> Na rękopisie widnieje dedykacja: *À Madame L. Massart*.

**Opus:** 16

**Tytuł:** „Ave Maria”, „Modlitwa do Najświętszej Maryi Panny Ostrobramskiej”

[As-dur, t. 61]

**Obsada:** sopran i fortepian lub organy

**Czas powstania:** 14 listopada 1895

**Rękopis:**

1. BWTM: Autograf z adnotacjami kompozytora, sygn.. R 3453
2. BKKB: Autograf z poprawkami kompozytora i datą powstania, sygn. FC- 3- W\_009
3. BKKB: Odpis odręczny, sygn. FC-3- W\_320

**Pierwodruk:** J.B. Katto, Éditeur, 12-14 Rue u'Arenberg, Bruxelles

**Inne wydania:** Gebethner & Wolff, G. 5312 W., Warszawa 1897

**Nagranie:** *Józef Wieniawski Complete Vocal Works*, AP410, Warszawa 2018.

**Opus:** 17 nr 1

**Tytuł:** *Pieśń wiosenna* [F-dur; t. 51]

**Obsada:** głos i fortepian

**Czas powstania:** ok. 1859

**Rękopis:** zaginiony

**Pierwodruk:** C. G. Röder, Leipzig ok. 1860

**Uwagi:** Jedyne zachowane egzemplarze dotychczas udało się odnaleźć w LNB, sygn. ML-402

**Nagranie:** *Józef Wieniawski Complete Vocal Works*, AP410, Warszawa 2018.

**Opus:** 18

**Tytuł:** *Souvenir d'une Valse pour le Piano* [F-dur; t. 322]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *À Monsieur César Hochstetter*

**Czas powstania:** ok. 1882

**Pierwodruk:** C. F. Kahnt Nachfolger, C.F. 2520, Leipzig 1882

**Uwagi:** Wypowiedź anonimowego recenzenta: „*Souvenir d'une Valse* op. 18. *Troisième Polonaise* op. 27 (Leipzig, Kahnt). Obydwa utwory znane nam są dobrze, z koncertów, na których je grywał autor. Wykonane z elegancją i życiem przedstawiają się korzystniej; rozebrane skalpelem krytyki tracą. Za wiele tu kombinacji, za mało szczerzej kompozytorskiej werwy. W opracowaniu znać dobrego muzyka, ale... nie dzisiejszej szkoły. Wstęp do walca dziś już wydaje się przestarzały. Szczególnie nas to razi, że *Souvenir d'une Valse* ma temat smętny, łagodny, którego charakter nie licuje z cokolwiek napsuszystą introdukcją i efektownym koncertowym zakończeniem. Wirtuoz tu szkodzi kompozytorowi. Odbiera mu wdzięk i prostotę”<sup>4</sup>.

**Nagranie:** Tomasz Kamieniak, *Józef Wieniawski Piano works 1*, AP 0184, Warszawa 2008.

**Opus:** 19

**Tytuł:** *Impromptu* [H-dur; t. 185]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *A Madame Henriette Rosenthal*

**Pierwodruk:** Sennewald, Warsaw 1860

**Inne wydania:** Friedrich Kirstner, N°2714, Leipzig 1863.

---

<sup>4</sup> EMiT (1883), nr 4, s. 48.

**Opus:** 20.

**Tytuł:** *Concerto pour Piano*

**Dedykacja:** *A Sa Majeste Leopold II Roi des Belges*

**Obsada:** flutes, hautbois, clarinettes én si, bassons, trompettes én sol, trombone alto, trombone tenore, trombone basse, timbales én sol, timbales én re, violino I, violino II, alto, violoncelle, contrabasse, piano

**Struktura:** cz. I: *Allegro moderato* [g-moll; t. 382]

cz. II: *Andante* [Es-dur; t. 156]

cz. III: *Allegro molto vivace* [g-moll; t. 368]

**Czas powstania:** 1857/1858

**Pierwodruk:** August Cranz, A. C. N' 36183, Leipzig 1860

**Uwagi:** Pierwsze informacje na temat utworu pojawiły się już w kwietniu 1858 roku. Autor recenzji utworu stwierdził: „kto tak słuchał *koncertu* pana Wieniawskiego i oswojony był z formą tego rodzaju, ten musiał złożyć hołd kompozytorowi za cały układ i wszystko co do szczegółów da się policzyć. Są one wypadkiem rozważli, która pomysłowi daje rozwinięcie i kolorytem odziewa”<sup>5</sup>. Jak czytamy kilka miesięcy później: „Na swoim zaś koncercie wykonał artysta w obecności amatorów i kolegów swych w sztuce, kilka własnych kompozycji, z których koncert (G. mięk.) zyskał mu poklask powszechny. O tèm dziele obecni mówili, że jest z liczby rzadkich już dzisiaj utworów mających szereg arcydzieł tego rodzaju. Przyznają mu w pomysłach, naturalność w rozwinięciu, prawdę uczucia, logikę w prowadzeniu, a przytèm trudności mechaniczne, rekomendujące siłę wykonywującego niezmiernie”<sup>6</sup>. W późniejszych latach utwór spotykał się niemal wyłącznie z przychylnymi recenzjami. W 1893 dowiadujemy się, że „Józef Wieniawski koncertował w Paryżu w Sali Erarda d. 18 b. m. przy licznym udziale publiczności. Na program złożyły się: wielki koncert własny znakomitego pianisty z tow. Orkiestry pod kier. p. Gabriel-Marie, oraz *suita*

---

<sup>5</sup> RM (1858), nr 15, s. 94.

<sup>6</sup> RM (1858), nr 39, s. 308.

romantyczna tegoż na samą orkiestrę, wykonana pod kierunkiem Wieniawskiego”<sup>7</sup>. Jak napisał Léon Delcroix „W poprzednim roku (1876) Wieniawski udał się do Paryża, przez Weimar, gdzie wykonał razem z Lisztem swój koncert fortepianowy, którego transkrypcję na orkiestrę dla drugiego pianina właśnie ukończył w Warszawie. Nasz rodak, nieodżałowany Franz Servais, przekręcał strony partytury słynnemu akompaniatorowi Liszta. Po wykonaniu tego dzieła, jednogłośnie oklaskiwanego, Liszt usiadł pośrodku salonu i chwytając za rękę jego autora, pogratulował mu pięknej kompozycji, obsypując ją serią pełnych zachwyty epitetów”<sup>8</sup>. Jak zauważył jeden z lwowskich krytyków: „Najbardziej zainteresował nas koncert kompozycji p. Wieniawskiego, w którym mieści się wiele piękności melodyjnych. Cały stosunek instrumentu solowego do orkiestry bardzo logicznie, konsekwentnie i zajmująco zachowany. Orkiestra traktowana jest przez p. Wieniawskiego szeroko. Nie ma tam prawie jednego pojedynczego instrumentu, który by nie wystąpił samoistnie. Wracając do stosunku fortepianu do orkiestry, dodamy, iż takowy mimo wszelkich kombinacji orkiestrowych góruje wszechwładnie nad całą tą masą brzmieniową”<sup>9</sup>.

**Nagranie:** *The Romantic Piano Concerto*, vol. 52: Goetz, Wieniawski, London 2009.

**Opus:** 21

**Tytuł:** *Polonaise pour le Piano*. [As-dur; t. 225]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *À Monsieur Gioacchino Rossini*

**Pierwodruk:** A. Gutheil, Plate A.G. 530, Mocsou 1862

**Uwagi:** W 1861 roku o utworze ukazała się następująca opinia: „Pan Józef Wieniawski dawał powtórny koncert w Paryżu; z kompozycji jego, które w tym koncercie wykonywał, a o których zdanie bardzo zaszczytne dla kompozytora wszyscy wydają najwięcej uderzającym był *Polonez Tryumfalny* ,bardzo trudny, bardzo świetny, ale i

---

<sup>7</sup> EMTiA (1893), nr 504, s. 247.

<sup>8</sup> L. Delcroix, *Joseph Wieniawski*, Bruxelles 1904, s. 6.

<sup>9</sup> GN (1874), nr 19, s. 3.

bardzo melodyjny i dobrze prowadzony mimo niektórych rozwlekłości....”<sup>10</sup>. Kilka lat później Jan Kleczyński twierdził, że „*Polonez tryumfalny* (op 21) ma wspaniały pierwszy temat – całość nie czyni jednak porywającego wrażenia; nieraz u W. robota późniejsza odbiera świeżość pierwotnemu pomysłowi”<sup>11</sup>.

**Nagranie:** Tomasz Kamieniak, *Józef Wieniawski Piano works I*, AP 0184, Warszawa 2008.

**Opus:** 22

**Tytuł:** *Sonate pour Piano*

**Struktura:** cz. 1. *Allegro con brio*, [h-moll, t. 271]

cz. 2. *Andantino*, [G-dur, t. 124]

cz. 3. *Scherzo*, [fis-moll, t. 300]

cz. 4. *Finale*, [b-moll, t. 312]

**Czas powstania:** 1858

**Pierwodruk:** Adolf Stöppler, n. d., Plate St. 12 W., Wiesbaden 1863

**Uwagi:** W styczniu 1860 r. na łamach „Ruchu Muzycznego” pojawiła się następująca informacja: „Józef Wieniawski dał tu koncert (w Paryżu), z powodu którego pisze *Revue et Gazette Musicale*: jako kompozytor się okazał Wieniawski środkującym między klasykami i pisarzami lubiącymi dzisiejsze muzyki formy. Grał własnej kompozycji sonatę, w której *Scherzo* odznaczył się autor ogniem i skończonością wykonania, ale której zarzucają zbyt dużą rozległość ustępów, szczególnie *adagio*”<sup>12</sup>. Jak dowiadujemy się nieco później, zdaniem anonimowego autora „w *scherzo* odznaczył się autor ogniem i skończonością wykonania, ale której (całej kompozycji) zarzuca się zbyt dużą rozciągłość ustępów, szczególnie w *adagio*”<sup>13</sup>. Na stronie tytułowej wydania w zbiorach BKKMB zamieszczona została odręczna adnotacja

---

<sup>10</sup> RM (1861), nr 10, s. 152.

<sup>11</sup> EMiT (1884), nr 36, s. 369.

<sup>12</sup> RM (1861), nr 1, s. 16.

<sup>13</sup> RM (1861), nr 1, s. 16.



z autografem kompozytora: „Panu F. A. Seaert jako dar od wielbiciela. Józef Wieniawski Paryż, 11 lutego 1863 roku”.

- Nagranie:**
1. Andrzej Wróbel, Jerzy Sterczyński, *Józef Wieniawski (1837-1912)*, Selene 0502.73, Warszawa 2005.
  2. Elżbieta Tyszecka, *Józef Wieniawski Piano Works 3*, AP 0405, Warszawa 2017.

**Opus:** 22a

**Tytuł:** *Sonate pour Piano*

- Struktura:**
- cz. 1. *Allegro con brio*, [h-moll, t. 288]
  - cz. 2. *Andante*, [G-dur, t. 243]
  - cz. 3. *Allegro tumultuoso* [h-moll, t. 302]

**Czas powstania:** 1890

**Pierwodruk:** Adolf Stöppler, E.G. 4627, n.d. Plate St. 12, Wiesbaden 1890.

**Opus:** 23 nr 1

**Tytuł:** *Mazurek* [A-dur; t. 155]

**Obsada:** Fortepian

**Dedykacja:** *A Madame la Princesse Marie Sulowska née Comtesse Mycielska*

**Czas powstania:** ok. 1860-1862

**Rękopis:** BWTM, sygn. R 3451

**Pierwodruk:** Friedrich Kirstner, N°2715<sup>14</sup>, Leipzig 1863

G. Flaxland, G. F. 625, Paris 1863<sup>15</sup>

---

<sup>14</sup> Cykl ukazał się w dwóch zeszytach. Powyższy numer odnosi się do pierwszych czterech kompozycji.

<sup>15</sup> Wydania paryskie ukazało się w niewielkim odstępie czasu.

**Uwagi:** Recenzent „Kuriera Warszawskiego” po jednym z koncertów stwierdził: „Z właściwą sobie elegancją i artystycznym wykończeniem odegrał *Mazurka* (op. 23 nr 1) własnej kompozycji”<sup>16</sup>.

**Opus:** 23 nr 2

**Tytuł:** *Mazurek* [D-dur; t. 113]

**Dedykacja:** *à Madame d'Assaille*

**Opus:** 23 nr 3

**Tytuł:** *Mazurek* [a-moll; t. 120]

**Dedykacja:** *la Princesse Alphonse de Chimay.*

**Opus:** 23 nr 4

**Tytuł:** *Mazurek* [F-dur; t. 205]

**Dedykacja:** *À madame Jules Lacroir née Comtesse Rzewuska*

**Rękopis:** BKKMB, sygn. FC-3-W\_324, k. 28-29.

**Opus:** 23 nr 5

**Tytuł:** *Mazurek* [fis-moll; t. 82]

**Dedykacja:** *À madame la Baronne Adolphe de haaren*

**Pierwodruk:** Friedrich Kirstner, N°2716, Leipzig 1863.

**Opus:** 23 nr 6

**Tytuł:** *Mazurek* [A-dur; t. 72]

---

<sup>16</sup> KW (1876), nr 202, s. 3.

**Dedykacja:** *À mademoiselle Sophie de Lents*

**Opus:** 23 nr 7

**Tytuł:** *Mazurek* [d-moll; t. 105]

**Dedykacja:** *À madame de Laussun.*

**Opus:** 23 nr 8

**Tytuł:** *Mazurek* [Es-dur; t. 42]

**Dedykacja:** *À madame la Comtesse Micheline Olisar*

**Opus:** 24

**Tytuł:** *Sonate pour Piano et Violon*

**Obsada:** Skrzypce, fortepian

**Struktura:** cz. I: *Allegro moderato* (d-moll; t. 365)

cz. II: *Andante religioso* (B-dur; t. 160)

cz. III: *Scherzo* (F-dur; t. 456)

cz. IV: *Finale* (d-moll; t. 459)

**Dedykacja:** *dediée à son frère Henri*

**Czas powstania:** 1866

**Rękopis:** BWTM, sygn. R 3449; BKKMB, sygn. FC-3-W\_005, k. 99 (*Andante religioso*)

**Pierwodruk:** Bote & Bock, Berlin 1883

**Nagranie:** 1. Patrycja Piekutowska, Edward Wolanin, *Henryk Wieniawski Józef Wieniawski violin and piano works*, DUX 0543, Warszawa 2006

2. Liv Migdal, Marian Migdal, *Józef Wieniawski (1837-1912) Music for Violin and Piano*, NAXOS 8.573404, Berlin 2015

3. Bartosz Bryła, Andrzej Tatarski, *Henryk & Józef Wieniawski: The Works for Violin & Piano*, Selene CD-s 9705-.36.

**Opus:** 25

**Tytuł:** *Fantasia et Fugue pour Piano*

**Struktura:** cz. 1. *Fantasia* [Des-dur; t. 62]

cz. 2. *Fugue* [b-moll; t. 67]

**Obsada:** Fortepian

**Dedykacja:** *À Monsieur Joachim Raff*

**Pierwodruk:** F.R. Kirstner, N°4619, Leipzig 1876

**Nagranie:** Venera Bojkova, Velerina Seferinova, *Józef Wieniawski Piano works 2*, AP 0291, Warszawa 2014.

**Opus:** 26

**Tytuł:** *Sonate pour Piano & Violoncelle*

**Obsada:** Fortepian i wiolonczela

**Struktura:** cz. I: *Allegro maestoso* [E-dur; t. 359]

cz. II: *Andantino* [C-dur; t. 162]

cz. III: *Allegro brillante e molto grazioso* [cis-moll; t. 327]

**Dedykacja:** *A sa Majesté Guillaume III Roi des Pays-Bas*

**Czas powstania:** ok. 1878

**Rękopis:** BKKMB, sygn. FC-3-W-005, k. 105-127; BBc 55837, k. 44-54; FC-3-W\_020<sup>17</sup>

**Pierwodruk:** Durand, Plate D.S.Cie. 2525, Paris 1878

**Uwagi:** Dopiero w październiku 1881 r. polska prasa poinformowała, że „bawiący obecnie w Brukseli Józef Wieniawski skomponował sonatę na fortepian i wiolonczellę, poświęcając ją królowi holenderskiemu”<sup>18</sup>.

**Nagranie:** Andrzej Wróbel, Jerzy Sterczyński, *Józef Wieniawski (1837-1912)*,  
Selene 0502.73, Warszawa 2005.

**Opus:** 27

**Tytuł:** *Triosième Polonaise*. [H-dur; t. 174]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *A Madame la Princesse Marie Czetweryńska (née Comtesse Uruska)*

**Czas powstania:** ok. 1881

**Pierwodruk:** C.F. Kahnt, N°2484, Leipzig 1881

**Uwagi:** Anonimowy autor stwierdził, że „Polonez szlachetny jest w pomyśle, dobrze zrobiony i jako sztuka koncertowa zasługuje na uwagę”<sup>19</sup>.

**Opus:** 28

**Tytuł:** *Sur l'Océan* [H-dur; t. 136]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *À Madame Hedvige Rzewuska Née Wessel*

**Czas powstania:** ok. 1862

---

<sup>17</sup> Całość.

<sup>18</sup> KW (1881), nr 233, s. 4.

<sup>19</sup> EMiT (1883), nr 4, s. 48.

**Pierwodruk:** P. Jurgenson, Plate 3983, Moscou 1880

**Inne wydania:** Schot & Frères, S.F. 3713, Brussels 1887

**Uwagi:** W publikacjach encyklopedycznych tym numerem oznaczano też *Ouverture* dur. Utworu nie udało się odnaleźć.

**Nagranie:** Tomasz Kamieniak, *Józef Wieniawski Piano works 1*, AP 0184, Warszawa 2008.

**Opus:** 29

**Tytuł:** *Barcarolle*. [B-dur; t. 143]

**Obsada:** Fortepian

**Dedykacja:** *À Mademoiselle la Baronne Olga de Schlippenbach*

**Pierwodruk:** August Cranz, N° 36178, Hamburg 1884.

**Opus:** 30

**Tytuł:** *Deuxième Valse de Concert* [E-moll; t. 396]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *A Mademoiselle Angelique de Trippin*

**Czas powstania:** 1880 r.

**Pierwodruk:** Bote & Bock Mk 2, Berlin 1880

**Inne wydania:** 1. Schirmer, Plate 2568, New York 1881

2. P. Jurgenson, Plate 14262, Moscou 1889

**Uwagi:** We wrześniu 1880 roku „Echo Muzyczne” poinformowało, że „wyszedł z druku drugi walc koncertowy Józefa Wieniawskiego”<sup>20</sup>

---

<sup>20</sup> EM (1880), nr 19, s. 154.

**Nagranie:** Tomasz Kamieniak, *Józef Wieniawski Piano works I*, AP 0184, Warszawa 2008.

**Opus:** 31

**Tytuł:** *Ballade* [es-moll; t. 197]

**Obsada:** Fortepian

**Dedykacja:** *À Monsieur Camille Saint-Saëns*

**Pierwodruk:** August Cranz, N°36175, Hamburg 1884

**Inne wydania:** August Cranz, N°36175, Hamburg 1897

**Nagranie:** Tomasz Kamieniak, *Józef Wieniawski Piano works I*, AP 0184, Warszawa 2008.

**Opus:** 32

**Tytuł:** Kwartet smyczkowy

**Obsada:** Skrzypce I, skrzypce II, altówka, wiolonczela

**Struktura:** cz I: *Allegro con brio* [a-moll; t. 302]

cz II: *Andante cantabile* [F-dur; t. 152]

cz III: *Scherzo* [C-dur; t. 338]

cz IV: *Finale* [a-moll; t. 286]

**Rękopis:** BWTMM, sygn. R 3448 (transcription pou piano à quatre mains)

**Pierwodruk:** C.F. Kahnt, Leipzig 1882

**Uwagi:** Utwór za życia kompozytora spotkał się z dość chłodnym przyjęciem. Jak pisał Władysław Żeleński: „Pan Wieniawski dał nam poznać nowy swój utwór, Kwartet smyczkowy a-minor. O tej kompozycji dużo było by do powiedzenia, gdybyśmy szczegółowo chcieli ją rozbierać. Wrażenie nie było korzystne z powodu dającego się dotkliwie czuć braku inwencji. Forma też wcale nie świadczy o prawdziwej znajomości

stylu. Traktowanie instrumentów nie właściwe, prowadzenie głosów nie jasne. Oto główne zarzuty, które postawimy kompozytorowi i które brak dobrego wrażenia tłumaczą. Wszelako na oklaskach nie zbywało”<sup>19</sup>. Utwór zdobywał jednak uznanie za granicą. Grany był wielokrotnie przez kwartet Jacquesa Thibauda w Paryżu<sup>20</sup>.

**Opus:** 33

**Tytuł:** *Etude de Concert* [G-dur; t. 183]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *À Madame Sophie Menier*

**Czas powstania:** ok. 1876

**Pierwodruk:** F. Kirstner, N°4620, Leipzig 1876.

**Opus:** 34

**Tytuł:** *Deuxime Impromptu pour Piano* [F-dur; t. 239]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *À son élève Madame Gertrude Laska (née Jawornicka)*

**Czas powstania:** ok. 1878

**Pierwodruk:** C.G. Röder, Plate 5102, Leipzig 1878

**Inne wydania:** Enoch & Cie., E.P. & F. 341, Paris 1879

**Nagranie:** Tomasz Kamieniak, *Józef Wieniawski Piano works 1*, AP 0184, Warszawa 2008.

---

<sup>19</sup> W. Żeleński, *Przegląd muzyczny*, „Kłosa” (1876), nr 595, s. 336.

<sup>20</sup> L. Delcroix, *Joseph Wieniawski*, Bruxelles 1904, s. 6.



**Opus:** 35

**Tytuł:** *Deuxième Tarantelle*. [a-moll; t. 447]

**Obsada:** Fortepian

**Czas powstania:** ok. 1876

**Pierwodruk:** Fr. Kistner, Plate 4621, Leipzig 1876

**Nagranie:** Venera Bojkova, Velerina Seferinova, *Józef Wieniawski Piano works 2*, AP 0291, Warszawa 2014.

**Opus:** 36

**Tytuł:** *Deuxième Etude de Concert*. [A-dut; t. 190]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *À son Élève Mademoiselle Mèlanie Wienzkowska*

**Czas powstania:** 1878

**Pierwodruk:** Fr. Kistner, N°5096, Leipzig 1878

**Uwagi:** Pierwsze informacje o utworze pojawiły się w grudniu 1878 r. na łamach KW:

„Działalność kompozytorska J. Wieniawskiego zaczyna się wzmacniać. W Paryżu wyszła jego sonata na fortepian i wiolonczellę (op. 26) ofiarowana królowi holenderskiemu; w Londynie Cadenza do trzeciego koncertu (C minor) Beethovena; w Lipsku wreszcie – drugie Impromptu (op. 34) i druga Etiuda koncertowa (op. 36). Dwa ostatnie utwory nadeszły już do Warszawy”<sup>23</sup>.

**Opus:** 37

**Tytuł:** *Nocturne* [e-moll; t. 112]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *À Mademoiselle Majeranowska*

---

<sup>23</sup> KW (1878), nr 290, s 3.

**Czas powstania:** ok. 1884

**Pierwodruk:** Breikopf & Härtel, N°16613, Leipzig 1884

**Uwagi:** Jeden z krytyków stwierdził, że „do rzędu lepszych bezwarunkowo utworów zaliczamy *Nokturn* (op. 37) Józefa Wieniawskiego. Natchnienie jednak tu nie przebija, raczej pracowita i erudycyjna robota”<sup>24</sup>.

**Nagranie:** Venera Bojkova, Velerina Seferinova, *Józef Wieniawski Piano works 2*, AP 0291, Warszawa 2014.

**Opus:** 37

**Tytuł:** *Cadenza pour le 3me Concerto pour le Piano de Beethoven* [c-moll; t. 98]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *À Monsieur Wilhelm Ganz*

**Czas powstania:** ok. 1857

**Pierwodruk:** Stanley Lucas, Weber, Pitt & Hatzfeld, S.L.W. 902, London 1878

**Uwagi:** Zgodnie z informacją zamieszczoną na stronie tytułowej pierwsze wykonanie utworu miało miejsce w *Société Philharmonique á Londres* 9 stycznia 1877 roku. *Koncert fortepianowy c-moll op 37* Ludwika van Beethovena był jednym z najczęściej wykonywanych utworów autorstwa tego kompozytora. Być może dlatego oznaczył go tym samym numerem opusowym. W jednej z recenzji dowiadujemy się, iż „w tej Cadenzy streścił p. W., całe allegro owego koncertu, temat pierwszego *tutti* biorąc za osnowę, którą haftują inne, głównejsze rysy, z tego samego ustępu pożyczone. Splecenie tego w całość mającą jakby własne peryody, własne światło i odcienie, a dającą jakby miniaturę tego, co Beethoven szeroko rozwinął, samo już mówi o studyach p. W., nad tém dziełem i tłumaczy cudownie przedstawioną całość”<sup>25</sup>.

---

<sup>24</sup> EMiT (1884), nr 33, s. 344.

<sup>25</sup> RM (1858), nr 13, s. 100.

**Opus:** 38 nr 1

**Tytuł:** *Extase* [Des-dur; t. 41]

**Obsada:** Głos i fortepian<sup>26</sup>

**Pierwodruk:** C.E. Kahnt, Plate 2523, Leipzig<sup>27</sup>

**Uwagi:** Muzyka do słów Henriego Casalisa. O jednym z wykonań prasa francuska pisała w następujący sposób: „Marcela Sembrich i Józef Wieniawski właśnie zakończyli trasę koncertową w Holandii, gdzie zostali entuzjastycznie przyjęci. Dwoje wielkich artystów wykonało piękny program. *Extase* Wieniawskiego była wszędzie przyjmowana owacjami adresowanymi do obojga artystów”<sup>28</sup>.

**Nagranie:** *Józef Wieniawski Complete Vocal Works*, AP410, Warszawa 2018<sup>29</sup>.

**Opus:** 38 nr 2

**Tytuł:** *Il m'aimait tant* [A-dur; t. 87]

**Rękopis:** BWTM sygn. R 3454

**Uwagi:** Informacja prasowa o jednym z pierwszych wykonań: „Panna Anna Grégoir użyczyła na potrzeby tego koncertu swego silnego i uroczego głosu, o bardzo przyjemnym brzmieniu. Oklaskiwano ją szczególnie w dwóch uroczych melodiach Wieniawskiego, *Si vous n'avez rien à me dire* z poezją Victora Hugo, oraz *Il m'aimait tant*”<sup>30</sup>.

**Opus:** 38 nr 3

**Tytuł:** *Ich Kehre nie zurück* [a-moll; t. 61]

**Uwagi:** Słowa Ferdinand Gumbert.

---

<sup>26</sup> Dotyczy wszystkich pieśni z op. 38.

<sup>27</sup> Dotyczy całego zbioru.

<sup>28</sup> LF (1886), nr 6, s. 3.

<sup>29</sup> Dotyczy wszystkich pieśni z op. 38.

<sup>30</sup> L'AM (1886), nr 1, s. 6.

**Opus:** 38 nr 4

**Tytuł:** *Und hattest du mir nichts zu sagen* [b-moll; t. 81]

**Rękopis:** BKKB, sygn. Bbc-55837, k. 4-9

**Uwagi:** Autorem słów jest Victor Hugo. Pierwotna wersja kompozycji została zapisana w tonacji Fis-dur.

**Opus:** 39

**Tytuł:** *Quatre Pièces Romantiques pour Piano*

**Obsada:** fortepian

**Czas powstania:** ok. 1884

**Pierwodruk:** Schot & Frères, S. F. 3448, Bruxells 1905

**Uwagi:** W październiku 1884 roku pojawiła się następująca informacja: „*Six pièces romantiques pour Le Piano*, op. 39. Dobrze i starannie napisane utwory, ale... ciężkie trochę. Widocznie za wiele starał się autor o opracowanie – za mało śmiałości okazał w planie i w motywach. Pierwszy numer, Idylla najwdzięczniej się rysuje. Temat N. 4 – Ballady – bardzo udany. N. 2, *Evocation*, wydaje się nieco napsuszonym. N. 6, *Danse rustique*, ma najwięcej życia. Ogólne zdanie o tym opusie: *succès d'estime*”<sup>31</sup>. Był to jednocześnie opus wieńczący katalog dzieł Wieniawskiego, jaki został dołączony do artykułu biograficznego autorstwa Jana Kleczyńskiego<sup>32</sup>. Jeden z belgijskich krytyków dodał, że „Pan Józef Wieniawski wzbogacił repertuar pianistów serią eleganckich i pociągających dzieł - *Sześć utworów romantycznych* (op.39)”<sup>33</sup>. W kolejnym roku Kleczyński zamieścił kolejne uwagi po wykonaniu utworów ze zbioru. Jak stwierdził „*Élégie* jest raczej utworem pretensyjnym, niż rzewną elegią (lubo myśl pierwsza, ładna i szlachetna, zapowiada więcej, niż dotrzymuje)”<sup>34</sup>.

---

<sup>31</sup> EMiT (1884), nr 56, s. 576.

<sup>32</sup> J. Kleczyński, *Józef Wieniawski*, EMiT (1884), nr 36, s. 369.

<sup>33</sup> L'AM (1884), nr 43, s. 349.

<sup>34</sup> EMTiA (1885), nr 81, s. 158.

**Opus:** 39 nr 1

**Tytuł:** *Idylle* [G-dur; t. 98]

**Dedykacja:** *À Mademoiselle Sarah Earnshaw*

**Opus:** 39 nr 2

**Tytuł:** *Évocation* [E-dur; t. 67]

**Dedykacja:** *À Mademoiselle Fanny Maertens*

**Opus:** 39 nr 3

**Tytuł:** *Jeux de fées* [A-dur; t. 90]

**Dedykacja:** *À Mademoiselle Nora Bergh*

**Opus** 39 nr 4

**Tytuł:** *Ballade* [e-moll; t. 99]

**Dedykacja:** *À Madame Émilie Warnka*

**Opus** 39 nr 5

**Tytuł:** *Élégie* [d-moll; t. 127]

**Dedykacja:** *À Mademoiselle Pauline de Smet*

**Opus:** 39 nr 6

**Tytuł:** *Scène rustique* [B-dur; t. 131]

**Dedykacja:** *À Mademoiselle Betsy Pollux*

**Opus:** 40

**Tytuł:** *Trio pour Piano, Violon et Violoncelle.*

**Obsada:** Fortepian, skrzypce, wiolonczela

**Struktura:** cz I: *Allegro* [G-dur; t. 697]

cz. II: *Andante molto cantabile* [e-moll; t. 162].

cz. III: *Allegro con fuoco* [a-moll; t. 381]

cz. IV: *Allegro risoluto e non troppo presto* [G-dur; t. 354]

**Dedykacja:** *À Monsieur Charles Reinecke*

**Czas powstania:** 1885

**Rękopis:** BKKMB, sygn. BBc-55837, k. 36-38<sup>35</sup>

**Pierwodruk:** Schott Frères, déposé S.F. 3521, Bruxelles 1885

**Uwagi:** Pierwsza informacja na temat utworu dotyczyła tego, iż „Józef Wieniawski wydał Trio z fortepianem (op. 40). Nie znamy go jeszcze”<sup>36</sup>. Jak dowiadujemy się później: „Józef Wieniawski skomponował trio na fortepian, skrzypce i wiolonczellę (op. 40). Nowy ten utwór utalentowanego fortepianisty wzięliśmy do ręki z prawdziwym zajęciem i wielkim zaciekawieniem. Znając dotąd sonaty na fortepian i skrzypce oraz wiolonczelową tegoż autora, ceniliśmy w tych dziełach fakturę i plan, zarzucając pierwszej zbyteczną rozwlekłość, w drugiej uważaliśmy, że forma skupiona lepiej interesuje, zaś andante nawet nie małym przemawia wdziękiem. W trio spodziewaliśmy się odkryć nie mało przymiotów; nadzieje te jednak prawie zupełnie zawiedzione zostały. Temata – oprócz pomysłu Scherza suche i niewdzięczne, forma rozwleczona. Wszystko przeładowane sztucznym patosem. Przy starannem wykonaniu Adagio i Scherzo szczególniej mogą zrobić wrażenie. Dzieło całe wydaje się chybione”<sup>37</sup>. W nieco innym tonie informowała o utworze prasa belgijska. Jak czytamy, że „Bracia Schott wypuścili do druku bardzo interesujące *Trio* Józefa Wieniawskiego”<sup>38</sup>. O jednym z jego pierwszych wykonań prasa wspomniała dwa lata później w następujący sposób: „w Sali Erarda koncertował Józef Wieniawski. Grał Trio

---

<sup>35</sup> Zachowane dwie strony rękopisu.

<sup>36</sup> EMTiA (1885), nr 110, s. 428.

<sup>37</sup> EMTiA (1886), nr 128, s. 110.

<sup>38</sup> L'AM (1886), nr 14, s. 110.

własnej kompozycji z panami Remy i Deslert”<sup>39</sup>. Ostatnia wzmianka na temat utworu przedstawia się w następujący sposób: „*Trio* G-dur dzieli się na II części. Pierwszą *allegro* zachowuje formę ściśle klasyczną mimo swobodnego następstwa tonacji. Tematy główne i łączące ma ładne, urozmaicone i dobrze wyzyskane. Piękna melodia *andante*, wyśpiewana kolejno przez wszystkie instrumenty, przed zakończeniem ożywia się burzliwą rytmiką. Scherzo, mniej szczęśliwie tematycznie mknie wszakże z charakterów wśród niespodzianek harmonicznym. *Final* wreszcie rozpoczęty kilku akordami na II stopniu, po zgrabnej, a świeżej myśli pierwszej, przechodzi drugą trochę *a la* Rubinstein, rozwija obie i z energią kończy poważne to dzieło. Instrumentacja przytem zdradza doświadczonego muzyka, każdy choćby drobny szczegół wychodzi, brzmi przeto wybornie, a zwłaszcza pod palcami autora i pod smyczkiem Barcewicza i Cinka”<sup>40</sup>.

**Opus:** 41

**Tytuł:** *Mazourka de Concert* [D-dur; t. 286]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *À Monsieur Alexandre Michalowski*

**Czas powstania:** ok. 1885

**Rękopis:** BWTM, sygn. R 3447

**Pierwodruk:** Schott Frères, S. F. 3461, Bruxelles 1884

**Uwagi:** W kwietniu 1885 r. dowiadujemy się, że „w Salach Redutowych d. 10 b. m. odbył się koncert Józefa Wieniawskiego. Z trzech nowych kompozycji najbardziej podobał się Mazur”<sup>41</sup>. Na łamach L’AM czytamy, iż „wybitna kompozycja Mazurka Koncertowego, jego drugiej części, to dzieło samo w sobie, pełne wigoru i zuchwałości, o pewnym i powściągliwym zarysie. Zdaje się, że słyhać w jego harmonii nowe dźwięki pobrzękiwania ostróg; można sobie wyobrazić, w kołysaniu

---

<sup>39</sup> EMTiA (1887), nr 183, s. 177

<sup>40</sup> EMTiA (1897), nr 702, s. 128.

<sup>41</sup> EMTiA (1885), nr 81, s. 158.

jego rytmu, wirowanie roztańczonych par, oszołomionych blond głów na pasiastych brandeburskich piersiach”<sup>42</sup>.

**Opus:** 41

**Tytuł:** *Suite Romantique*

**Struktora:** cz.1: *Evocation* [E-dur; t. 71]

cz. 2: *Scherzo* [g-moll; t. 338]

cz. 3: *Idylle* [G-dur; t. 69]

cz. 4: *Mazourka Villageoise* [D-dur; t. 262]

**Obsada:**

1. flute, hautbois, clarinettes en la, bassons, trompettes en mi, cors en la, cors en mi, trombone alto, trombone tenor, trombone basso, ophicleide basse en ut, cymbales ré-la, harpe, violino I, violino II, alto, violoncelle, contra-basse

2. flute, hautbois, clarinettes en sib, bassons, trompettes en sol, cors en sib, cors en sol, trombone alto, trombone tenor, trombone basso, cymbales sol-re, violino I, violino II, alto, violoncelle, contra-basse

3. flute, hautbois, clarinettes en la, bassons, cors en sol, cymbales sol-re, violino I, violino II, alto, violoncelle, contra-basse

4. petite flûte, flûte, hautbois, clarinettes en la, bassons, trompettes en ré, I e II cors en ré, cors en sib, ophicleide basse en ut, cymbales ré-la, tambour, violino I, violino II, alto, violoncelle, contra-basse

**Czas powstania:** 24 maja 1892 r.<sup>43</sup>

**Rękopis:** BKKMB, sygn. FC-3-W-021-4.

---

<sup>42</sup> L'AM (1884), nr 43, s. 349.

<sup>43</sup> BKKMB, sygn. FC-3-W-021-4, k. 13.



**Opus:** 42

**Tytuł:** *Fantasie pour deux Pianos* [As-dur; t. 451]

**Obsada:** dwa fortepiany Dedykacja: À monsieur Rodolphe Strobl

**Czas powstania:** 1885

**Pierwodruk:** Schott Frères, S. F. 3590, Bruxelles 1886

**Uwagi:** Pod koniec 1885 r. pojawiła się informacja, iż „Józef Wieniawski napisał nową Fantazję na dwa fortepiany, którą ma wykonać wraz z pianistą Artiuem de Greef w Brukseli na własnym koncercie”<sup>44</sup>. Kilka tygodni później pojawiła się anonimowa opinia. Zdaniem jej autora „Fantazya na dwa fortepiany op 42. Forma tej kompozycji jest formą wielkiego preludium; myśl główna szczęśliwa – przeprowadzenie jej również dobre – lubo za długie cokolwiek. Mniej jasną jest część środkowa, w której byłoby pożądanem widać podkład melodyjny wyraźniejszy. W literaturze dwu-fortepianowej nie tak znów niezmiernie bogatęj, dzieło to będzie cennem jej wzbogaceniem”<sup>45</sup>. Równolegle na utwór zwróciła uwagę prasa belgijska. Jak dowiadujemy się „Koncert Józefa Wieniawskiego jest zapowiadany na sobotę 19 grudnia na godzinę ósmą wieczorem, w Grande-Harmonie. Program zawiera Fantazje na dwa pianina, nad którymi Wieniawski właśnie skończył pracę i które wykona razem z panem Arthurem De Greefem”<sup>46</sup>. Dwa tygodnie później dowiadujemy się, że „do wykonania Fantazji na dwa pianina panna Louisa Merck zastąpiła pana De Greefa, któremu niedyspozycja nie pozwoliła na udział w koncercie. I zrobiła to z prawdziwym talentem”<sup>47</sup>. Informacja na temat utworu pojawiła się również rok później. Jej autor powraca do historii utworu, jak również dokonuje krótkiego omówienia w następujący sposób: „Bracia Schott wydali w tym samym czasie Fantazję na dwa pianinia Józefa Wieniawskiego, niezwykle płodnego i wybitnego pianisty – świadczą o tym choćby jego ostatnie sukcesy w Paryżu. Fantazja jest 42-gim dziełem pana Wieniawskiego. Napisana jest z talentem, biegłym piórem, które radzi sobie z trudnościami polifonicznymi, zręcznie je prowadzi, pozostawiając każdemu instrumentowi mniej więcej równe samodzielne partie. Wykazuje kawaleryjską elegancję, a także rodzaj dandyzmu, który jest cechą własną dzieł Wieniawskiego. Mieliśmy możliwość wysłuchania Fantazji na dwa

---

<sup>44</sup> EMTiA (1885), nr 119, s. 20.

<sup>45</sup> EMTiA (1886), nr 141, s. 240.

<sup>46</sup> L'AM (1885), nr 49, s. 395.

<sup>47</sup> L'AM (1886), nr 1, s. 6.

pianina podczas koncertu, które to dzieło zostało zaprezentowane w zeszłym roku przez pianistę w Grande-Harmonie, z towarzyszeniem panny Merck. Muzycy, który brali udział w tym koncercie z przyjemnością zapoznają się teraz z jego nutami”<sup>48</sup>. W recenzji z 1897 roku została skomentowana w następujący sposób: „W Fantazyi starczy Wieniawskiemu rzeczywiście fantazyi i pomysłów na to, aby uniknąć szablonu, czyli waryacji, nieuchronnych w dotychczasowych kompozycjach na 2 fortepiany, ażeby swój romantyczny motyw delikatny *Zwiechzatz* oraz tęskne *fis moll* przedstawić zajmująco w rozwoju logicznym, wypełnić niemi ramy utworu ubarwić tenże efekty wirtuozewskimi. Koncertant oraz doskonała partnerka jego – panna Jankowska – wywiązali się świetnie z niełatwego, acz niewdzięcznego zadania”<sup>49</sup>. Prawdopodobnie, w późniejszych latach utwór został opracowany w wersji na fortepian i orkiestrę. Niestety na chwilę obecną nie udało się odnaleźć nut. Nagranie: Venera Bojkova, Velerina Seferinova, Józef Wieniawski Piano works 2, AP 0291, Warszawa 2014.

**Opus:** 43

**Tytuł:** *Guillaume le Taciturne Overture Dramatique* [c-moll; t. 456]

**Obsada:** flutes, hautbois, clarinettes en si bemol, bassons, trompettes en do, cors en do, cors en fa, trombone alto, trombone tenore, trombone basso, ophicleide en si bemol, cymbales do-sol, violino I, violino II, alto, violoncelle, contra-basse

**Czas powstania:** ok. 1886

**Rękopis:** BKKB, sygn., FC-3-W\_7\_1

**Uwagi:** Wykonana „30 października 1886 roku pod batutą Léona Jehina, w nieodżałowanej pamięci Stowarzyszeniu Artystów Muzyków”<sup>50</sup>.

**Nagranie:** Piotr Wajrak, Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Podkarpackiej i Artura Malawskiego, *Józef Wieniawski*, AP 0331, Warszawa 2014.

---

<sup>48</sup> L'AM (1887), nr 13, s. 102.

<sup>49</sup> EMTiA (1897) nr 702, s. 128.

<sup>50</sup> L. Delcroix, Joseph Wieniawski, Bruxelles 1904, s. 8.

**Opus:** 44

**Tytuł:** *24 Etudes de mécanisme et de style pour le piano dans tous les tons majeurs et mineurs en 4 cahiers*

**Obsada:** fortepian

**Czas powstania:** 1887

**Rękopis:** zaginiony

**Pierwodruk:** Schott Frères, S. F. 3972-3975, Bruxelles 1890

**Uwagi:** Zbiór etiud we wszystkich tonacjach, wydany w czterech zeszytach. O jego powstaniu informowała prasa: „Józef Wieniawski. *24 Etudes de mécanisme et de style pour le piano dans tous les tons majeurs et mineurs en 4 cahiers*. Wydawnictwa tego trzy zeszyty leżą przed nami. Wyznajemy, że wyczytawszy z półtora roku temu w „Guide musicale” entuzjastyczny artykuł o tych etiudach, nazywający je „pomnikiem muzycznym” spodziewaliśmy się po nich czegoś więcej. Jest to szereg utworów dobrze napisanych, świadczących, że autor zna fakturę muzyczną i z tego względu sprawiający w ogóle przyjemne wrażenie. Są one jednak, jak cała prawie twórczość Wieniawskiego, nacechowane stylem dawniejszej epoki, i pod tym mianowicie względem nie są w stanie głębiej zainteresować. Pomysły ich są zresztą zwyczajne, a trudność i stopień efektywności średnie. Niektóre tylko wyróżniają się, jak 4-ta, 7-ma, początek 14-stej (fuga)”<sup>51</sup>. Delcroix twierdził, że „*24 Etiudy* tworzą zarazem dzieło sztuki, techniki i dydaktyki”<sup>52</sup>.

**Nagranie:** Artur Cimirro, *Józef Wieniawski Piano Works 4*, AP0406, Warszawa 2017.

**Opus:** 44 nr 1 [C-dur; t. 66]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Antoine Rubinstein*

**Opus:** 44 nr 2 [a-moll; t. 68]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Maurice Moszkowski*

---

<sup>51</sup> EMTiA (1891), nr 390.

<sup>52</sup> L. Delcroix, dz. cyt., s. 9.

**Opus:** 44 nr 3 [G-dur; t. 164]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Xavier Scharwenka*

**Opus:** 44 nr 10 [cis-moll; t. 91]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Théodore Leschetizky*

**Opus:** 44 nr 11 [B-dur; t. 52]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Vladimir de Pachmann*

**Opus:** 44 nr 12 [gis-moll; t. 115]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Ernst Pauer*

**Opus:** 44 nr 13 [Ges-dur; t. 74]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Henri Litolff*

**Opus:** 44 nr 14 [es-moll; t. 100]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Charles Hallé*

**Opus:** 44 nr 15 [Des-dur; t. 201]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur le Comte Géza Zichy*

**Opus:** 44 nr 16 [h-moll; t. 74]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Antoine Door*

**Opus:** 44 nr 17 [As-dur; t. 81]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Jules Schulhoff*

**Opus:** 44 nr 18 [f-moll; t. 73]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Raphaël Joseffy*

**Opus:** 44 nr 19 [Es-dur; t. 92]

**Dedykacja:** *Dédiée à Madame Clara Schumann*

**Opus:** 44 nr 20 [c-moll; t. 133]

**Dedykacja:** *Dédiée à Madame Caroline de Serres*

**Opus:** 44 nr 4 [e-moll; t. 60]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Giovanni Sgambati*

**Opus:** 44 nr 5 [D-dur; t. 71]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Louis Dièmer*

**Opus:** 44 nr 6 [b-moll; t. 195]

**Dedykacja:** *Dédiée Monsieur Francis Planté*

**Opus:** 44 nr 7 [A-dur; t. 76]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Hans de Bülow*

**Opus:** 44 nr 8 [fis-moll; t.89]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Eugène d' Albert*

**Opus:** 44 nr 9 [E-dur; t. 111]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Alfred Grünfeld*

**Opus:** 44 nr 10 [cis-moll; t. 91]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Théodore Leschetizky*

**Opus:** 44 nr 11 [B-dur; t. 52]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Vladimir de Pachmann*

**Opus:** 44 nr 12 [gis-moll; t. 115]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Ernst Pauer*

**Opus:** 44 nr 13 [Ges-dur; t. 74]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Henri Litolff*

**Opus:** 44 nr 14 [es-moll; t. 100]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Charles Hallé*

**Opus:** 44 nr 15 [Des-dur; t. 201]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur le Comte Gèza Zichy*

**Opus:** 44 nr 16 [h-moll; t. 74]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Antoine Door*

**Opus:** 44 nr 17 [As-dur; t. 81]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Jules Schulhoff*

**Opus:** 44 nr 18 [f-moll; t. 73]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Raphaël Joseffy*

**Opus:** 44 nr 19 [Es-dur; t. 92]

**Dedykacja:** *Dédiée à Madame Clara Schumann*

**Opus:** 44 nr 20 [c-moll; t. 133]

**Dedykacja:** *Dédiée à Madame Caroline de Serres*

**Opus:** 44 nr 21 [H-dur; t. 290]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Edvard Grieg*

**Opus:** 44 nr 22 [G-dur; t. 88]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Ignace Paderewski*

**Opus:** 44 nr 23 [F-dur; t. 113]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Henri Barth*

**Opus:** 44 nr 24 [d-moll; t. 237]

**Dedykacja:** *Dédiée à Monsieur Bernhard Stavenhagen*

**Opus:** 45

**Tytuł:** *Réverie* [E-dur; t. 83]

**Obsada:** flet, klarnet, róg, obój, cymbały, harfa, I skrzypce, II skrzypce, altówka  
wiolonczela, kontrabas

**Czas powstania:** 24 maja 1890

**Rękopis:** BKKB, sygn. FC-3-W\_016/1

**Opus:** 45

**Tytuł:** *Réverie* [E-dur; t. 82]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *À Mademoiselle Jeanne Douste de Fortis*

**Czas powstania:** ok. 1878-1889 Rękopis: BKKB, sygn. BBc - 55837, k. 24-26

**Pierwodruk:** Schott Frères Plate S. F. 4017, Bruxelles 1889

**Nagranie:** Venera Bojkova, Velerina Seferinova, *Józef Wieniawski Piano works 2*,  
AP 0291, Warszawa 2014.

**Opus:** 46

**Tytuł:** Valse-Caprice. [A-dur; t. 416]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *À Monsieur Paul de Schlözer*

**Pierwodruk:** Otto Junne, O.J. 3883, Leipzig 1888

**Nagranie:** Venera Bojkova, *Józef Wieniawski Piano works 2*, AP 0291,  
Warszawa 2014.



**Opus:** 47

**Tytuł:** *6 Duos pour Chant*

**Obsada:** 2 głosy i fortepianem

**Dedykacja:** *À Madame Jules Schulhoff*

**Rękopis:** BKKMB, sygn. FC-3-W-083-(2)

**Uwagi:** W jednej z recenzji pojawiła się następująca informacja: „Od stylu patetycznego, jaki w utworach Wieniawskiego przeważa, odbijają się trzy pieśni dwugłosowe: Zbudź się, Kalif Omar I Pieśń majowa, króre z liczby 6-ciu wydanych – wykonały artystycznie Róża Rapacka lekki a metaliczny sopran) I Panna Z. Vieweger (alt pełny I dźwięczny). Słowa Goethego I Bodenstedta ilustruje wdzięczna melodia sopranu, postępującego zazwyczaj razem z altem, prócz w pieśni drugiej, najgłębszej, gdzie każdy z głosów występuje więcej z osobna. Pieśń trzecia o mniejszym zakroju (identyczne strofy I ritornella) odczuwać daje prawdziwie „tchnienie wiosenne”, toteż podobała się najbardziej I była powtażaną. Wszystkie zaś duety podnosi wykwinna partya fortepianowa, to głośom towarzysząca, to samodzielnie mająca coś do powiedzenia”<sup>53</sup>. Nagranie: Józef Wieniawski Complete Vocal Works, AP410, Warszawa 2018.

**Opus:** 47 nr 1

**Tytuł:** *Wach' auf!* [G-dur; t. 83]

**Uwagi:** Autorem słów jest Friedrich von Bodenstedt

**Opus:** 47 nr 2

**Tytuł:** *Omar der Khalif* [a-moll; t. 106]

**Uwagi:** Autorem słów jest Friedrich von Bodenstedt

---

<sup>53</sup> EMTiA (1897), nr 702, s. 128.

**Opus:** 47 nr 3

**Tytuł:** *Die Spinnerin* [F-dur; t. 107]

**Uwagi:** Autorem słów jest D. Fitger

**Opus:** 47 nr 4

**Tytuł:** *Viel Vögel sind geflogen* [d-moll; t. 63]

**Uwagi:** Autorem słów jest Robert Hamerling

**Opus:** 47 nr 5

**Tytuł:** *Mailed* [E-dur; t. 73]

**Uwagi:** Autorem słów jest Johann Wolfgang von Goethe

**Opus:** 47 nr 6

**Tytuł:** *Wandrer's Nachtlid* [c-moll; t. 136]

**Uwagi:** Autorem słów jest Johann W. von Goethe

**Opus:** 48

**Tytuł:** *Quatrième Polonaise pour Piano* [G-dur; t. 205]

**Obsada:** fortepian

**Dedykacja:** *À Madame la Comtesse Louise Mielzynska* (nèe Comtesse Lubienska)

**Czas powstania:** ok. 1892

**Pierwodruk:** Reis & Erler, R.E. 4959, Berlin 1892.

**Opus:** 49

**Tytuł:** *Symfonia*

**Struktura:** cz. I: *Allegro con spirito* [D-dur; t. 405]

cz. II: *Andante molto cantabile* [B-dur; t. 118]

cz. III: *Scherzo* [g-moll; t. 335]

cz. IV: *Finale* [D-dur; t. 388]

**Obsada:** flûtes, hautbois, clarinettes en la, bassons, trompettes en ré, I e II cors en ré, cor en fa, cor en mi, trombonr alto, trombone ténor, trombone basse, ophicleide en ut, timbales ré-la, violino I, violino II, alto violoncelle, contre-basse

**Pierwodruk:** Schott Frères, déposé S.F. 24792, Bruxelles 1893

**Uwagi:** Wypowiedź Delcroix: „Mieliśmy okazję usłyszeć Symfonię 5 kwietnia 1900 roku w Grande Harmonie, pod batutą kompozytora i zachowaliśmy do dziś wspomnienie o prezentacji tego niezwykłego dzieła, tak słusznie kwalifikowanego przez „L'Indépendance Belge” jako „urzekające i malownicze”, co pokazuje, że nauka nie wyklucza inspiracji. Nic dziwnego, że autor dyrygował swoim dziełem w sposób najznakomitszy: ale to co nas zdziwiło, to że Wieniawski wyreżyserował swoje dzieło po zaledwie jednej próbie, gdyż druga została specjalnie przeznaczona na akompaniamenty dzieł na pianino, dyrygowane przez nieodżałowanego Franza Servais”<sup>54</sup>.

**Nagranie:** Piotr Wajrak, Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Podkarpackiej i Artura Malawskiego, Józef Wieniawski, AP 0331, Warszawa 2014.

**Opus:** 50

**Tytuł:** *6 Lieder*

**Obsada:** głos z fortepianem

**Czas powstania:** październik 1895/styczeń 1896

**Rękopis:** BKKMB, sygn. FC-3-W\_003. Druga wersja rękopisu (BWTM, sygn. R 3452) zawiera dwie pieśni: En Mars i Epitaphe

---

<sup>54</sup> L. Delcroix, dz. cyt., s. 11.

**Uwagi:** Teksty do każdego utworu zostały zapisane w dwóch językach, niemieckim i francuskim, z tłumaczeniem belgijskiego poety Theodora Anthemisa (1840-1907).

Nagranie: Józef Wieniawski, Complete vocal works, AP0410, Warszawa 2018.

**Opus:** 50 nr 1

**Tytuł:** „*Die liebe begann im Monat März*”/ „*Mars*” [E-dur; t.100]

**Czas powstania:** Bruxelles, 5 października 1895

**Uwagi:** Muzyka do słów Heinricha Heine.

**Opus:** 50 nr 2.

**Tytuł:** „*Grabschrift*”/ „*Epitaphe*” [Ges-dur; t. 32]

**Czas powstania:** Bruxelles, 9 listopada 1895

**Uwagi:** Muzyka do słów Johanna W. Goethego.

**Opus:** 50 nr 3

**Tytuł:** „*Nachts im Der Kajüte*”/ „*La nuit en mez*” [H-dur; t. 107]

**Czas powstania:** Bruxelles, 25 listopada 1895

**Uwagi:** Muzyka do słów Heinricha Heine.

**Opus:** 50 nr 4

**Tytuł:** „*Nähe des Geliebten*”/ „*Je Pense á toi*” [B-dur; t. 75]

**Czas powstania:** Bruxelles, 20 grudnia 1895

**Uwagi:** Muzyka do słów Johanna W. Goethego.

**Opus:** 50 nr 5

**Tytuł:** „*Fichtenbaum steht einsam*”/ „*Un pin noit solitaire*” [E-dur; t. 46]

**Czas powstania:** Bruxelles, 29 grudnia 1895

**Uwagi:** Muzyka do słów Heinricha Heine.

**Opus:** 50 nr 6

**Tytuł:** „*Morgenlied*”/ „*Dubate*” [D-dur; t. 79]

**Czas powstania:** Bruxelles, 7 januar 1896

**Uwagi:** Muzyka do słów W. Müllera.

**Opus:** 51

**Tytuł:** *4 Clavierstücke*

**Obsada:** Fortepian

**Czas powstania:** 4 Stycznia 1897<sup>55</sup>

**Rękopis:** BKKB, sygn., FC-3-W\_324

**Pierwodruk:** E. Baudoux, E. B. & Cie. 472-475, Paris 1898 Bartholf Senf, Plate 2390, 2391, 2393, Leipzig 1898<sup>56</sup>.

**Opus:** 51 nr 1

**Tytuł:** *Impromptu* [A-dur; t. 88]

**Dedykacja:** À Monsieur E. M. Delaborde

**Rękopis:** BKKB, sygn., FC-3-W\_324, k. 1-7

**Opus:** 51 nr. 2

**Tytuł:** *Étude* [C-dur; t. 46]

---

<sup>55</sup> Data zamieszczona na okładce zbioru. Zawiera on także szkice innych kompozycji.

<sup>56</sup> Utwory zostały wydane niemal równocześnie.

**Rękopis:** BKKB, sygn., FC-3-W\_324, k. 12-14

**Opus:** 51 nr 3

**Tytuł:** *Tristesse* [a-moll; t. 105]

**Rękopis:** BKKB, sygn. FC-3-W\_324, k. 15-19

**Opus:** 51 nr 4

**Tytuł:** *Valse* [F-dur; t. 179]

**Rękopis:** BKKB, sygn. FC-3-W\_324, k. 20-26.

**Opus:** 52

**Tytuł:** *Semiramida* [D-dur; t. 77]

**Obsada:** sopran, alt, tenor, bas, fortepian

**Czas powstania:** Bruxelles, 8 czerwca 1900 r.

**Rękopis:** BKKMB, sygn. FC\_3\_W\_18\_2-0003

**Uwagi:** Inny rękopis utworu znajduje się w tej samej bibliotece, sygn. FC-3-W-324, k. 0023-38.

**Nagranie:** Józef Wieniawski Complete Vocal Works, AP410, Warszawa 2018.

**Opus:** 52

**Tytuł:** *Semiramida* [D-dur; t. 77]

**Obsada:** flutes, hautbois, clarinettes en la, bassons, trompettes en re, 2 e 2 cors en re, 3 e 4 cors en fa, trombone alto, trombone tenore, trombone basso, timbales en la, soprano, alto, tenore, basso, violino I, violino II, alto, violoncelle, contra-basse. Czas powstania: Bruxelles, 8 czerwca 1900 r.

**Rękopis:** BKKMB, sygn. FC\_3\_W\_18\_1-0009

**Uwagi:** Informacje dotyczące kompozycji pojawiły się w polskiej prasie dużo wcześniej. „Kurier Warszawski” poinformował o tym w październiku 1877 roku: „W programie 89-go dwutygodniowego wieczoru w Towarzystwie Muzycznym przeważał wczoraj śpiew chóralny i solowy. Jareckiego Pan chce królować (premierowy na konkursie towarzystwa muzycznego w 1871 r.) i kompozycję J. Wieniawskiego wykonaną siłami zbiorowemi p. n. Semiramida w rękopisie (...). Semiramida p. Wieniawskiego jestże to ustęp z opery, czy z poematu symfonicznego, czy po prostu zwykły chór, którego tytuł bez szkody zamienić by można na inny? Co do nas wyznajemy, że związku między treścią wewnętrzną kompozycji a jej nazwą nie mogliśmy odnaleźć a poszukiwania utrudnił jeszcze w akompaniamencie organ, którego odgłos towarzyszący pieniom asyryjskim nie łatwo da się wytłumaczyć. Pominąwszy zresztą te wschodnie intencje, kompozycja pana Wieniawskiego, nie odznacza się jako ustęp chóralny głęboką myślą i słucha się bez wrażenia. Oba te utwory zbiorowe, a szczególnie pierwszy, wykonane były bardzo starannie i poprawnie”<sup>57</sup>. Zachowane rękopisy utworu zawierają dużo późniejszą datę. Wobec tego wersję dzieła wykonaną w Warszawie należy uznać za zaginioną.

**Opus:** 53

**Tytuł:** *Barecuse* [g-moll; t.102]

**Obsada:** fortepian na 4 ręce

**Dedykacja:** *à madame Angelique Konarska, née Wieniawska*

**Czas powstania:** ok. 1884 r.

**Pierwodruk:** Schot Frères, S. F. 5587, Bruxelles 1884.

---

<sup>57</sup> KW (1877), nr 218, s. 3

## UWORY BEZ OPUSU

**Tytuł:** *Pieśń bez słów* [es-moll; t. 41]

**Obsada:** Fortepian Dedykacja: Księżniczce Janinie Czetweryńskiej

**Czas powstania:** 1858 Pierwodruk: „Ruch Muzyczny” (1858), nr 13.

**Tytuł:** *Menuet* [D-dur; t. 113]

**Obsada:** fortepian Czas powstania: 1859 r.

**Pierwodruk:** „Ruch Muzyczny” (1859), nr 46.

## UTWORY ODNALEZIONE<sup>58</sup>

**Tytuł:** *Romance e Maazurka* [es-moll; t. 24]

**Obsada:** Fortepian Rękopis: BKKMB, sygn. BBc - 55837, k. 34.

**Tytuł:** *Canon a 3 voise* [D-dur; t. 44]

**Obsada:** fortepian Rękopis: BKKMB, sygn. FC-3-W\_005\_3, k. 95.

**Tytuł:** *Trio de la Polonaise de Moniuszko* [es-moll; t. 41]

**Obsada:** fortepian Czas powstania: 8 listopada 1872

**Rękopis:** BKKMB, sygn. FC-3-W\_005\_3, k. 97-98.

---

<sup>58</sup> W tej części katalogu sklasyfikowane zostaną nieznane dotychczas utwory Józefa Wieniawskiego, odnalezione przez autora opracowania. Katalog zawiera utwory kompletne.



**TRANSKRYPCJE UTWORÓW INNYCH KOMPOZYTORÓW  
W OPRACOWANIU JÓZEFA WIENIAWSKIEGO**

**Tytuł:** *Souvenir de Posen Mazurka caractéristique pour le violon avec  
Acompagnement de Piano op. 3 Transcrite pour le Piano par Josef Wieniawski* [d-moll;  
t. 146]

**Kompozytor:** Henryk Wieniawski

**Obsada:** Skrzypce i fortepian/fortepian

**Pierwodruk:** Rob. Forberg, R.F. 1254. Leipzig (?).

**Tytuł:** *Kujawiak* [a-moll; t. 93]

**Kompozytor:** Henryk Wieniawski

**Obsada:** skrzypce i fortepian/ fortepian

**Dedykacja:** *A Mademoiselle Constance Korzuchowska*

**Pierwodruk:** A. Füstner, Plate 211, Berlin 1853.

**Tytuł:** *Etude de Chopin (op. 25 no. 11, en la mineur) transcrito par Joseph Wieniawski.*  
[a-moll; t. 99]

**Kompozytor:** Fryderyk Chopin

**Obsada:** Fortepian/fortepian

**Czas powstania:** 1852-1872

**Rękopis:** BWTM, brak sygn.

## UTWORY WSPÓLNE Z HENRYKIEM WIENIAWSKIM

### **Opus: 2**

**Tytuł:** *Allegro de Sonate Presto pour Violon & Piano par les frères Henri & Joseph*

*Wieniawski* [g-moll; t. 271]

**Obsada:** skrzypce i fortepian

**Dedykacja:** *Hommage d'amitie et d'admiration à Stanislas Moniuszko*

**Czas powstania:** ok. 1848

**Pierwodruk:** Fr. Kirstner, Plate 2601, Leipzig 1854

**Nagranie:** 1. Liv Migdal, Marian Migdal, Józef Wieniawski (1837-1912) *Music for Violin and Piano*, NAXOS 8.573404, Berlin 2015.

2. Bartosz Bryła, Andrzej Tatarski, Henryk & Józef Wieniawski: *The Works for Violin & Piano*, Selene CD-s 9705-.36.

### **Opus: 5**

**Tytuł:** *Grand Duo Polonais par les frères Henri & Joseph Wieniawski*. [G-dur; t. 320]

**Dedykacja:** *dediée à leur ami Louis Köhler*

**Obsada:** skrzypce i fortepian

**Czas powstania:** ok. 1852

**Pierwodruk:** Bote & G. Bock, B&B 2921, Berlin (?)

**Nagranie:** Liv Migdal, Marian Migdal, Józef Wieniawski (1837-1912) *Music for Violin and Piano*, NAXOS 8.573404, Berlin 2015.

\* \* \*

Przedstawiony katalog, ukazujący całokształt dorobku kompozytorskiego Józefa Wieniawskiego, pozwala zaobserwować ewolucję twórczości kompozytora. Poza opera i mniejszymi formami scenicznymi Wieniawski uprawiał niemal wszystkie znane wówczas gatunki. W zakresie literatury fortepianowej pozostał wiernym kontynuatorem polskiego nurtu narodowego. Jego obecność w kręgu kompozytorów zachodnioeuropejskich sprawiła, iż dążył do sprostania obowiązującym wówczas tendencjom na gruncie muzyki europejskiej, sięgając po gatunki rzadko uprawiane przez współczesnych mu kompozytorów polskich, takie jak reverie, czy pieśni bez słów. Stawiając je na równi z mazurkiem czy polonezem chciał podkreślić istotne miejsce kompozytorów rodzimych w Europie, co spotykało się z uznaniem twórców innych narodowości. Z kolei na terenie Królestwa Polskiego Wieniawski bywał dość często niezrozumianym, o czym świadczą cytowane w katalogu informacje prasowe. W dziedzinie kameralistyki i liryki wokalne pozostał wierny ówczesnym regułom kompozytorskim dotyczącym ścisłego traktowania formy. Józef Wieniawski należy do grona kompozytorów polskich o największym dorobku w dziedzinie literatury symfonicznej. Dowodem tego jest nie tylko Symfonia D-dur op. 49, ale również Suite romantique op. 41. Jako jeden z nielicznych, podążając Franciszka Liszta, sięgnął po formę poematu symfonicznego, czego przykład stanowi Guillaume le Taciturne Overture Dramatique op. 43 ilustrujące życie Wilhelma I Ormiańskiego. Wieniawski dedykował utwory nie tylko swoim uczniom, ale również wybitnym muzykom, z którymi spotykał się na codzień lub koncertował. Kilka kompozycji zadedykował osobom odgrywającym kluczowe role w ówczesnej Europie, m.in. królowi belgijskiemu Leopoldowi II. Gros spuścizny ukazała się drukiem jeszcze za życia Kompozytora, a niektóre z dzieł były wydawane kilkakrotnie, co świadczy o dużym zainteresowaniu jego twórczością. Niestety, dość duża część rękopisów nie zachowała się do dnia dzisiejszego. Tylko w nielicznych kompozycjach udało się ustalić dokładną datę ich powstania. Pomimo często niekompletnych informacji katalog stanowi cenne źródło wiedzy na temat spuścizny kompozytorskiej J. Wieniawskiego.

## SPIS KORESPONDENCJI

### **Austriacka Biblioteka Narodowa**

- List J. Wieniawskiego do K. Lindauera, Berlin Hotel Monopol, 27 marca 1889 r., sygn. Mus\_F50-IMBA, k. 297.
- List J. Wieniawskiego do (?), Garfie, Paris Rue de Donai 33, 14 czerwca 1864 r., sygn. Mus\_F50-IMBA, k. 298-299.
- List J. Wieniawskiego do C. Hesse, London Begant Heeat 65, 15 czerwca 1880 r., sygn. Mus\_F50-IMBA, k. 300-302.
- List J. Wieniawskiego do (?), Warszawa 20 lutego 1880 r., sygn. Mus\_F50-IMBA, k. 303.
- List J. Wieniawskiego do C. Hesse, Berlin Hotel du Nord, 9 marca 1880 r., sygn. Mus\_F50-IMBA, k. 304.
- List J. Wieniawskiego do J. Kolewskiej, Warszawa 23 lutego 1880 r., sygn. Mus\_F50-IMBA, k. 305-306<sup>1</sup>.
- List (?) do J. Wieniawskiego, Bruxelles 12 grudnia 1854 r., sygn. Mus\_F50-IMBA, k. 305-307.
- List J. Wieniawskiego do (?), Bruxelles Rue du Beau-Site, 5 września 1904 r., sygn. Mus\_F50-IMBA, k. 308.

### **Biblioteka Uniwersytetu Jagiellońskiego**

- List J. Wieniawskiego do H. Iwanowskiej, Królewska 41, Warszawa 24 maja 1879 r., sygn. Rkp. 7825 IV, k. 37-39.
- List J. Wieniawskiego do (?), Chłopowskiego, Królewska 7, Warszawa 1871 r., sygn. Rkp. 9142 III, k. 185-186.
- List J. Wieniawskiego do S. Kraszewskiego, Odessa (?), kwietnia 1852 r., sygn. Rkp. 6483 IV, k. 422-425.

---

<sup>1</sup> List zawiera dołączony program koncertowy bez daty i miejsca, z podpisem Józefa Wieniawskiego.

- List J. Wieniawskiego do S. Kraszewskiego, Kieff, 10 lutego 1859 r., sygn. Rkp. 6483 IV, k. 426-427.

### **Biblioteka Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego**

- List M. Karłowicza do J. Wieniawskiego, Warszawa 16 października 1905 r., sygn D 5/4.
- List M. Karłowicza do J. Wieniawskiego, Warszawa 31 października 1905 r., sygn D 5/5.
- List J. Wieniawskiego do A. Thomasa, Paris 24 lipca 1878 r., sygn D 19/2.
- List J. Wieniawskiego do Pani (?), Berlin Friedlich Strasse 100, 10 marca 1889 r., sygn. D 19/3.
- List J. Wieniawskiego do Pani (?), Berlin Friedlich Strasse 100, 14 marca 1889 r., sygn D 19/4.
- List V. Barbounelle<sup>2</sup> do J. Wieniawskiego, Tournai 15 lipca 1886 r., sygn. D 20/1.
- List władz Conservatoire Royal de Musique de Gand do J. Wieniawskiego, Gand 5 lipca 1887 r., sygn. D 20/2.
- List władz Conservatoire Royal de Musique de Gand do J. Wieniawskiego, Gand 5 lipca 1888 r., sygn. D 20/3.
- List J. Lueitain'a<sup>3</sup> do J. Wieniawskiego, Liège 19 stycznia 1886 r., sygn. D 20/4.
- List A. Głazunowa (Conservatoire Imperial de Musique de St. Petersburg) do J. Wieniawskiego, St. Petersburg 6 czerwca 1910 r., sygn. D 20/ 5.
- List J. Pileckiego (Koninklij Vlaamsch Conservatorium te Antwerpen) do J. Wieniawskiego, Antwerpen 27 września 1909 r., sygn. D 20/5.
- List J. Peterssena (Maisen de Pianos J. Becker) do J. Wieniawskiego, St. Petersburg 14 lutego 1887 r., sygn. D 20/6.

---

<sup>2</sup> Burmistrz Tournai.

<sup>3</sup> Dyrektor Conservatoire Royal de Musique de Liège.

- List J. Wieniawskiego do J. Roztworowskiego, Warszawa 21 lipca 1876 r., sygn. D 20/8.
- List Z. Noskowskiego do J. Wieniawskiego, Warszawa 10 października 1900 r., sygn. D 20/9.
- List członków ds. biblioteki WTM, Warszawa 27 kwietnia 1908 r., sygn. D 20/10.
- List G. Dubois'a<sup>4</sup> do J. Wieniawskiego, Paris 18 października 1900 r., sygn. D 20/11.
- List J. Flamenta do J. Wieniawskiego, Bruxelles Rue Jeutin 24, 1895 r., sygn. D 20/12.
- List J. Kleczyńskiego do J. Wieniawskiego, Warszawa 30 grudnia 1883 r., sygn. D 20/13.
- List T. Leszetyckiego do J. Wieniawskiego, Vienne 30 marca 1889 r., sygn. D 20/14.
- List J. Massenet'a do J. Wieniawskiego, Paris 30 października 1888 r., sygn. D 20/15.
- List E. Orzeszkowej do J. Wieniawskiego, 28 kwietnia 1885 r., sygn. D 20/17.
- List K. Tyszkiewiczowej do J. Wieniawskiego, Wilno (?) 1877 r., sygn. D 20/19.
- Dedykacja K. Hoffmana dla J. Wieniawskiego, Warszawa 25 października 1883 r., sygn. D 22/1.
- List N. Médém'a<sup>5</sup> do J. Wieniawskiego, Warszawa 17 czerwca 1886 r., sygn. D 22/2.
- List R. H. i J. Wieniawskich do A. H. Chélarda w Weimarze, Lipsk 22 października 1853 r., sygn. D 23/1.
- Pismo Galicyjskiego Towarzystwa Muzycznego do H. i J. Wieniawskich, Lwów 30 kwietnia 1857 r., sygn. D 24/1.

---

<sup>4</sup> Twórca pomnika Fryderyka Chopina w Paryżu, w 1901 roku.

<sup>5</sup> Prezes Rady Nadzorczej Instytutu Muzycznego Warszawskiego.

### **Biblioteka Królewska Belgii**

Sygnatura: Ms. II 7485:

- List Marcelli Wieniawska do (?) Massai, Ixelles Rue Aephonde Renard 16, 29 maja 1947 r., k. 15-16.
- Autograf muzyczny - początek *Mazourka op. 23 no. 2<sup>o</sup>*, k. 29.
- Autograf muzyczny<sup>7</sup> dedykowany B. Mierzyńskiej, 22 kwietnia 1861 r., k. 30.
- Autograf muzyczny – *Conte enfant fragment d'Étude*<sup>8</sup> nieznanego autora z dedykacją dla J. Wieniawskiego, 30 lipca 1854 r., k. 37.
- List J. Wieniawskiego do I. Moschelesa, Leipzig 30 października 1855 r.
- List A. Rubinsteina do J. Wieniawskiego, 10 listopada 1863 r.
- List J. Helmessbergera do J. Wieniawskiego, Vinne 4 grudnia 1871 r.
- List H. Vieuxtemps'a do H. Wieniawskiego, Mons 15 października 1875 r.

Sygnatura: ML 2740:

- List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden, Bruxelles, Rue d'Arenberg 1, 24 kwietnia 1877 r.
- List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden, Leipzig, Lessingstrasse 12, 21 września 1880 r.
- List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden, Bruxelles, Palace de Brouckere 29, 19 sierpnia 1881 r.
- List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden, Bruxelles, Palace de Brouckere 29; 24 października 1881 r.
- List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden, Bruxelles, Palace de Brouckere 29; 24 października 1881 r.
- Billet J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden, Bruxelles, Palace de

---

<sup>6</sup> Osiem taktów.

<sup>7</sup> Sześć taktów.

<sup>8</sup> Dziewięć taktów.

Brouckere 29, 11 listopada 1881 r.

- Billet J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden, Bruxelles, Palace de Brouckere 29, 29 listopada 1881 r.
- List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden, Paris, Hotel de Bade Boulevard des Italiens 32, 21 stycznia 1882 r.
- List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden, Paris, Hotel de Bade Boulevard des Italiens 32, 8 lutego 1882 r.
- List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden, Paris, Hotel de Bade Boulevard des Italiens 32, 13 lutego 1882 r.
- List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden et sé fille Marie, Paris, Hotel de Bade Boulevard des Italiens 32, 7 marca 1882 r.
- List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden, Bruxelles, Hotel de Suède 12 marca 1882 r. (13)
- List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden, Bruxelles, Boulevard de l'Observatoire 2, 1 maja 1882 r. (14)
- List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden, Bruxelles, Boulevard de l'Observatoire 2, 7 lipca 1882 r.
- (15) List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden et fille Marie (À Spa), Bruxelles, Boulevard de l'Observatoire 2, 27 lipca 1882 r.
- (16) List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden (À Spa), Bruxelles, Boulevard de l'Observatoire 2, 28 lipca 1882 r.
- (17) List J. Wieniawskiego i T. Radoux'a do Mme Van der Heyden (À Spa), Liégé, 3 sierpnia 1882 r.
- (18) List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden, Ostende, Rue de la Chapelle 40, 16 sierpnia 1882 r.
- (19) List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden (À Spa), Bruxelles, Rue du Pepin 23, 15 września 1882 r.
- (20) List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden (À Spa), Bruxelles,



Rue du Pepin 23, 26 września 1882 r.

- (21) List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden (À Spa Villa des Princes), Bruxelles, Rue du Pepin 23, 29 września 1882 r.
- (22) List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden (À Spa), Bruxelles, Rue du Pepin 23, 12 października 1882 r.
- (23) List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden (À Spa), Bruxelles, Rue du Pepin 23, 31 grudnia 1882 r.
- (24) List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden (À Spa), Bruxelles, Rue du Pepin 23, 27 lipca 1883 r.
- (25) List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden (À Spa), Bruxelles, Rue du Pepin 23, 24 września 1883 r.
- (26) List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden (À Spa), Bruxelles, Rue du Pepin 23, 20 października 1883 r.
- (27) List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden et sa fille Marie, Bruxelles, Rue du Pepin 23, 25 grudnia 1883 r.
- (28) List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden et sa fille Marie, Bruxelles, Rue du Pepin 23, 24 kwietnia 1884 r.
- (29) List J. Wieniawskiego (Bruxelles, Rue de Namur 63) do Marie Van der Heyden (Rue de l'Hotel de Ville), 11 sierpnia 1888 r.
- (30) List J. Wieniawskiego do Mme Van der Heyden, Bruxelles, Chaussée d'Ixelles 116, 8 grudnia 1888 r.

Sygnatura: Ms II 7485:

- List T. Leszetyckiego do J. Wieniawskiego, Vienne, Carl Ludwigstrasse 38, 29 października 1885 r.
- List J. De Swert'a do J. Wieniawskiego, Bruxelles, Chaussée d'Ixelles 116, 17 listopada 1887 r.
- List F. Servais'a do J. Wieniawskiego, 24 marca 1888 r.

- List P. Delvigne do J. Wieniawskiego, 21 października 1888 r.
- List J. Deslart'a do J. Wieniawskiego, Combs-la-Ville 20 listopada 1889 r.
- List E. Grieg'a do J. Wieniawskiego, Bruxelles, Grand Hotel, 3 grudnia 1889 r.
- Bilet z autografem P. Czajkowskiego (Piotr III'yich Tchaikowski dla J. Wieniawskiego), Bruxelles, Rue du Beau-Site 32, 11 stycznia 18893 r.
- Kartka od A. Nikischa do J. Wieniawskiego, 3 listopada 1895 r.
- Kartka od Ch. Malherbe'a do J. Wieniawskiego, 17 marca 1899 r.
- List J. T. Radoux'a do J. Wieniawskiego, 27 lutego 1902 r.
- List C. Cui do J. Wieniawskiego, Saint-Petersbourg, Fontanka 38, 19 marca 1902 r.
- List C. Saint-Saënsa do J. Wieniawskiego, Paris, Faubourg st. Honore 61, 17 maja 1904 r.
- List C. Saint-Saënsa do J. Wieniawskiego, 17 czerwca 1907 r.
- List Ch. Lecoq'a do J. Wieniawskiego, 23 czerwca 1909 r.
- List F. Le Borne do J. Wieniawskiego, Bruxelles, 16 listopada 1909 r.
- Kartka od Le Borne do J. Wieniawskiego, październik 1911 r.
- List E. De Munck'a do J. Wieniawskiego, (brak daty).
- List E. M. Delaborde do J. Wieniawskiego, (brak daty).

Sygnatura ML 2623:

- List J. Wieniawskiego do G. Eekhoud'a, 28 listopada 1885 r.
- List J. Wieniawskiego do G. Eekhoud'a, (brak daty)
- List J. Wieniawskiego do O. Maus'a, 12 kwietnia 1895 r.

**Biblioteka Królewskiego Konserwatorium Muzycznego w Brukseli**

Sygnatura: P-2-00791:

- Odręczny autograf dla E. Schulhoff, 13 marca 1889 r.
- List J. Wieniawskiego do L. Avocart, Bruxelles 19 sierpnia 1905 r.

# EDYCJE ŹRÓDŁOWE

## Etiuda

op. 25 no. 11

Fryderyk Chopin

Józef Wieniawski

Piano

The musical score is presented in a grand staff format, with a treble clef on the upper staff and a bass clef on the lower staff. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 4/4. The piece begins with a piano (p) dynamic. The bass line is characterized by a consistent eighth-note pattern. The treble line features a series of chords and melodic lines, with some measures containing triplets. Dynamic markings include a forte (f) marking at measure 12 and an 8va marking at measure 10. The score concludes with a final chord in measure 16.

This musical score consists of seven systems of piano music, numbered 18 through 30. Each system contains a grand staff with a treble and bass clef. The music is characterized by complex rhythmic patterns, including frequent triplets and sixteenth-note runs. Measure numbers 18, 20, 22, 24, 26, 28, and 30 are clearly marked at the beginning of their respective systems. The notation includes various accidentals (sharps, flats, naturals) and dynamic markings such as  $8^{th}$ . The piece concludes with a final chord in measure 30.

This musical score page contains measures 32 through 44. It is written for piano in a 3/4 time signature. The score is organized into seven systems, each with a treble and bass clef staff. Measures 32-33 feature a key signature change to one flat (B-flat major or D minor), indicated by a 'Bb' symbol above the treble staff. The right hand plays a melodic line with slurs and accents, while the left hand plays a complex rhythmic pattern of eighth notes, often in groups of three. Measures 34-35 show a continuation of the melodic and rhythmic themes. Measures 36-37 continue the piece with similar textures. Measures 38-39 show the right hand playing a more active melodic line. Measures 40-41 feature a key signature change to two flats (B-flat major or D minor), indicated by a 'Bbb' symbol above the treble staff. Measures 42-43 continue the melodic and rhythmic development. Measure 44 concludes the section with a final key signature change to one flat (B-flat major or D minor), indicated by a 'Bb' symbol above the treble staff. The page number '3' is located in the top right corner.

4

46

48

50

52

54

56

58

The image displays a page of musical notation for piano, consisting of seven systems of staves. Each system contains a grand staff with a treble clef on the upper staff and a bass clef on the lower staff. The music is written in a key signature of two sharps (F# and C#) and a 3/4 time signature. The notation includes various rhythmic values, including eighth and sixteenth notes, and rests. A prominent feature is the use of triplet markings (the number '3' above or below a group of notes) in both hands across all systems. The piece concludes with a fermata over the final notes in measure 58. The page number '4' is located at the top left, and the measure numbers 46, 48, 50, 52, 54, 56, and 58 are placed at the beginning of their respective systems.

Musical score for piano, measures 60-87. The score is written in treble and bass clefs. It features complex rhythmic patterns, including triplets and sixteenth notes. The piece includes dynamic markings such as  $8^m$  and  $8^b$ . The notation is dense, with many notes and rests. The score is divided into systems, with measures 60-61, 62-63, 64-65, 67-68, 69-70, 79-80, and 81-82. The final measure is 87.



6

83

85

87

89

91

93

95

97

## Romance a Mazurka

Józef Wieniawski (1837-1912)

Andantino con gran triatezza

Piano



Canon a 3 voice

Józef Wieniawski

Piano

The image displays the piano accompaniment for the piece 'Canon a 3 voice' by Józef Wieniawski. The score is written for piano and is organized into seven systems, each consisting of a treble and bass staff. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The piece begins with a piano dynamic marking. The first system starts with a whole rest in the bass staff and a melody in the treble staff. The second system continues the melody in the treble staff with a whole rest in the bass. The third system features a more active bass line. The fourth system shows a complex interplay between both hands. The fifth system has a prominent bass line with a whole rest in the treble. The sixth system continues with active bass and treble. The seventh system concludes the piece with a final cadence in both hands.

Trio de la Polonaise de Moniuszki

8 listopada 1872

Józef Wieniawski

Piano

7

14

20

27

34

41

48

55

62

69

76

83

90

97

104

111

118

125

132

139

146

153

160

167

174

181

188

195

202

209

216

223

230

237

244

251

258

265

272

279

286

293

300

307

314

321

328

335

342

349

356

363

370

377

384

391

398

405

412

419

426

433

440

447

454

461

468

475

482

489

496

503

510

517

524

531

538

545

552

559

566

573

580

587

594

601

608

615

622

629

636

643

650

657

664

671

678

685

692

699

706

713

720

727

734

741

748

755

762

769

776

783

790

797

804

811

818

825

832

839

846

853

860

867

874

881

888

895

902

909

916

923

930

937

944

951

958

965

972

979

986

993

1000